Euroopa Liidu
Teataja

ET
L-seeria

2025/2592

18.12.2025

KOMISJONI RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2025/2592,

17. detsember 2025,

mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2015/2120 rakendamist seoses mõistliku kasutamisega tavapäraste kasutusmustrite põhjal ja pettusevastaste meetmetega

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2015. aasta määrust (EL) 2015/2120, millega nähakse ette avatud internetiühendust käsitlevad meetmed ja reguleeritud ELi-sisese side jaehinnad, ning millega muudetakse direktiivi 2002/22/EÜ ja määrust (EL) nr 531/2012, ([1]) eriti selle artikli 5a lõiget 8,

ning arvestades järgmist:

(1) Kõigis liikmesriikides 15. mail 2019 jõustunud määruse (EL) 2015/2120 artikli 5a lõikega 1 määrati ELi-sisese side jaehindadele kehtestatud ülempiirid kindlaks tasemel, mis võimaldas avalikult kättesaadavate numbripõhiste isikutevahelise side teenuste osutajatel oma kulud tagasi saada, tagades seega proportsionaalsed meetmed nii mobiilikõnede kui ka püsivõrgukõnede turul. Nimetatud meetmed pidid vastavalt määruse (EL) 2015/2120 (mida muudeti Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) 2018/1971) ([2]) artiklile 10 14. mail 2024 kehtivuse kaotama ja nende eesmärk oli tagada, et tarbijatelt ei küsita ELi-sisese side eest liiga kõrget hinda.

(2) Määruse (EL) 2015/2120 artikli 10 lõikega 5 pikendatakse ELi-sisese side jaehindade ülempiiride kehtivust 30. juunini 2032. Sellesama määruse artikli 5a lõike 9 kohaselt peaks komisjon artikli 5a 30. juuniks 2027 läbi vaatama ja võib vajaduse korral esitada seadusandliku ettepaneku eesmärgiga seda muuta.

(3) Määruse (EL) 2015/2120 artikli 5a lõike 8 kohaselt tuleb teenuseosutajad, kes otsustavad vabatahtlikult mitte kohaldada riigi- ja ELi-sisese ja ELi-sisese side puhul erinevaid jaehindu, vabastada nõudest kohaldada ELi-sisese side suhtes kehtestatud jaehindade ülempiire, tingimusel et järgitakse mõistliku kasutamise poliitikat. Sellisel juhul tuleb neile teha erand seoses ELi-sisese side reguleeritud hindadega. Mõistliku kasutamise poliitika on kaitsemeede, mis peaks lubama teenuseosutajatel ühtlustatud hindadest hälbida ja rakendada lisatasusid juhul, kui tarbija ELi-sisese side kasutus ületab piirid, mille teenuseosutaja on kehtestanud, määratledes ELi-sisese side tüüpilise kasutamise tingimused konkreetses liikmesriigis.

(4) Esiteks tuleks tüüpilise kasutamise tingimustes määratleda mahud, mille ulatuses tarbijad saavad kohaldatavat riigisisest jaehinda makstes tarbida teatavat hulka ELi-siseste kõnede ja SMS-sõnumite ühikuid, mis on kooskõlas nende eri tariifikavadega ning mis on küllaldased, et hõlmata piisavalt paljusid tarbijate kasutusmustreid, sealhulgas eriti mis puudutab tarbijaid, kes tarbivad kuus suhteliselt palju ELi-sisest sidet ning kasutavad jätkuvalt selliseid traditsioonilisi sidemeetodeid nagu telefonikõned ja SMS-sõnumid. Teiseks tuleks tüüpilise kasutamise tingimustes määratleda nende kehtivusperiood. Määratletud kehtivusperiood peaks olema vähemalt üks arveldusperiood, kuid see võib ulatuda mitme teenuseosutaja määratletud arveldusperioodini. Teenuseosutajad võivad kehtestada mahupõhised tarbimispiirangud, mis kehtivad ühe või mitme perioodi kohta kohaldamisperioodi piires. Kolmandaks peaksid tüüpilist kasutamist määratlevad tingimused kehtima liikmesriigi teenuseosutaja kõigi tariifikavade puhul.

([1]) ELT L 310, 26.11.2015, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2015/2120/oj.
([2]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta määrus (EL) 2018/1971, millega asutatakse elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste amet (BEREC) ja BERECi tugiamet (BERECi büroo) ja muudetakse määrust (EL) 2015/2120 ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1211/2009 (ELT L 321, 17.12.2018, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2018/1971/oj).

(5) Mõistliku kasutamise poliitika peaks ühelt poolt varustama tarbijad piisava hulga ELi-siseste kõnede ja SMS-sõnumitega ning teisalt võimaldama turutingimuste ja tarbijakäitumise põhjal tulevikus kohandusi teha. ELi-siseste kõnede ja SMS-sõnumite tüüpiline kasutamine võib varieeruda muu hulgas sõltuvalt tarbijast, teenuseosutajast või liikmesriigist.

(6) Seega peaksid tüüpilise kasutamise tingimused andma teenuseosutajatele küllaldase paindlikkuse kehtestada nende arvates sobilik mõistliku kasutamise poliitika, mis on kooskõlas käesoleva rakendusmäärusega ning võimaldab samas turutingimuste ja tarbijakäitumise põhjal tulevikus kohandusi teha.

(7) ELi-sisene side erineb oma olemuselt rändlusest ja selle kavandatud kasutus on teine. Vastupidiselt ELi-sisesele sidele on reguleeritud rändlus piiriülene teenus, mis on ette nähtud teatud perioodi jooksul reisimise ajaks ja mitte alaliseks kasutamiseks. Seega on rändluse puhul selle anomaalse või lubamatu kasutamise oht, ELi-sisese side puhul aga on oht, et seda kasutatakse tüüpilisest kasutamisest rohkem. Mõiste „ELi-sisese side kasutamine tüüpilisest kasutamisest rohkem“ erineb seega Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2022/612 ([3]) artiklis 5 määratletud jaemüügitasandil osutatavate reguleeritud rändlusteenuste anomaalse või lubamatu kasutamise mõistest, mis tähistab reguleeritud rändlusteenuste kasutamist rändlusklientide poolt muus kui omamaise teenuseosutaja liikmesriigis muul eesmärgil kui teatud perioodi jooksul reisimise tarbeks ja mille suhtes võib kohaldada mõistliku kasutamise poliitikat.

(8) Mõistliku kasutamise poliitika ei peaks mõjutama teenuseosutajate õigust võtta pettusevastaseid meetmeid, kui vabatahtlik otsus mitte kohaldada ELi-sisese side puhul erinevaid jaehindu kui riigisisese side puhul tingib teenuse kasutamise pettuse eesmärgil. Üldkasutatavate elektroonilise side teenuste osutajatel peaks olema lubatud kindlaks teha ja ennetada olukordi, kui kolmandad isikud kuritarvitavad mõistliku kasutamise poliitikat hinnaarbitraaži eesmärgil, et saada majanduslik eelis (nt petuskeem *International Revenue Share Fraud*, mille puhul kasutatakse kuritahtlikult SIM-kaarte). Sellised meetmed peaksid olema proportsionaalsed ja need võivad muu hulgas hõlmata sideliikluse mustrite jälgimist, et teha kindlaks anomaaliad, mis võivad anda tunnistust kasutamisest pettuse eesmärgil või kuritarvitamisest, või teenuse osutamise ajutist peatamist seniks, kui kasutamist kontrollitakse.

(9) Samal ajal tuleks tarbijaid kaitsta meetmete eest, mis võivad mis tahes viisil mõjutada nende võimalust kasutada ELi-sisest sidet. Sellega seoses on kohaldatavad kõik Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivist 2011/83/EL ([4]) (tarbija õiguste kohta) tulenevad tarbija õigused. Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2018/1972 ([5]) artiklile 102 tuleb mõistliku kasutamise poliitikat käsitlevad lepingutingimused enne nende kohaldamise alustamist selgelt klientidele esitada.

(10) Lisaks sellele peaksid teenuseosutajad enne seda, kui tarbija on ELi-sisest sidet tarbinud rohkem kui tüüpilise kasutamise puhul, klientidele sellisest kasutamisest teatama, tehes seda kliendilepingutes eelnevalt üksikasjalikult kirjeldatud viisil. Igal juhul peaksid sellised meetmed viima tarbijate halduskoormuse miinimumini ja piirama tarbetute hoiatusteadete arvu.

(11) Käesoleva õigusakti kohaldamisel tuleks mõistet „tarbija“ käsitada nii, nagu see on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 2 punktis 15.

(12) Vastavalt määruse (EL) 2015/2120 artikli 5a lõikele 8 konsulteeriti elektroonilise side Euroopa reguleerivate asutuste ametiga.

(13) Direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 118 lõike 1 kohaselt loodud sidekomitee ei ole eesistuja määratud tähtaja jooksul oma arvamust esitanud,

([3]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. aprilli 2022. aasta määrus (EL) 2022/612, mis käsitleb rändlust üldkasutatavates mobiilside-võrkudes liidus (ELT L 115, 13.4.2022, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/612/oj).

([4]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2011. aasta direktiiv 2011/83/EL tarbija õiguste kohta, millega muudetakse nõukogu direktiivi 93/13/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/44/EÜ ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 85/577/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 97/7/EÜ (ELT L 304, 22.11.2011, lk 64, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2011/83/oj).

([5]) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2018. aasta direktiiv (EL) 2018/1972, millega kehtestatakse Euroopa elektroonilise side seadustik (ELT L 321, 17.12.2018, lk 36, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2018/1972/oj).

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Mõistliku kasutamise poliitika

1. Mõistliku kasutamise poliitika lubab üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutajatel kohaldada kaitsemeedet, kui tarbija kasutab ELi-sisest sidet rohkem kui tüüpilise kasutamise puhul.

2. Mõistliku kasutamise poliitika kaitsemeetme kasutamiseks peab üldkasutatava elektroonilise side teenuse osutaja kehtestama oma kõigi teatavas liikmesriigis kohaldatavate tariifikavade puhul tingimused, kus on määratletud ELi-sisese side tüüpiline kasutamine kindlalt määratletud ajavahemikul, mille minimaalne pikkus on üks arvelduseriood.

3. ELi-sisese side tüüpilise kasutamise määratlemise aluseks on ELi-sisese side määrad, mis on märkimisväärselt suuremad kui teatavas liikmesriigis tarbija kohta tarbitud keskmine ELi-siseste kõneminutite või SMSide arv, mis on esitatud tingimuste kehtestamise ajal kättesaadavas uusimas BERECi aruandes ELi-sisese side võrdlusandmete kohta. Juhul kui liikmesriigi võrdlusandmed ei ole kättesaadavad, kasutab teenuseosutaja ELi keskmisi näitajaid.

4. Juhul kui tarbija ELi-sisese side kasutus kaldub kindlal määratletud ajavahemikul kõrvale tingimustest, kus on määratletud tüüpiline kasutamine, võivad teenuseosutajad võtta asjaomaste ELi-sisese side ühikute eest lisatasu ainult selle kindla määratletud ajavahemiku lõpuni, mille jooksul nimetatud kõrvalekaldumine toimub.

5. Sellist mõistliku kasutamise poliitikat kohaldatakse eraldi ELi-siseste kõnede (püsivõrgu- ja mobiilikõnede) suhtes ja ELi-siseste SMSide suhtes.

6. Riigi reguleerivad asutused tegelevad kaitsemeetme nõuetekohase rakendamise järelevalve ja tagamisega.

Artikkel 2

Pettusevastased meetmed

ELi-sisese side teenuste osutajad võivad kasutada pettusevastaseid meetmeid, et teha kindlaks kasutamise pettuse eesmärgil, mis on seotud vabatahtliku otsusega kohaldada riigi- ja ELi-sisese side puhul ühesuguseid jaehindu. Kui teenuseosutaja teeb kindlaks kasutamise pettuse eesmärgil ja otsustab, et kahtlustatava pettuse kiireks kõrvaldamiseks on vaja meetmeid, teatab teenuseosutaja sellest riigi reguleerivale või muule pädevale asutusele, tehes seda võimalikult kiiresti ja igal juhul viie meetmete võtmisele järgneva tööpäeva jooksul.

Artikkel 3

Tarbijakaitse

1. Kui ELi-sisese side teenuse osutaja kohaldab mõistliku kasutamise poliitikat, lisab ta direktiivi (EL) 2018/1972 artikli 102 kohaselt koostatud ja tarbijatega sõlmitud lepingutesse selle poliitikaga seotud tingimused ja ennekõike lisatasu ELi-sisese kõne ja SMSi eest, mida võidakse kohaldada, kui tarbija on tarbinud ELi-sisest sidet rohkem kui tüüpilise kasutamise puhul. Lisaks sellele saadab teenuseosutaja tarbijale, kes on jõudnud 80 %ni tüüpilise kasutamise piirist, viivitamatult hoiatuse lisatasu rakendumise ohu ja kohaldatavate lisatasude kohta.

2. Tarbijatel on õigus vaidlustada ELi-sisese side teenuste pakkuja otsus, muu hulgas lepitusmenetluse ja direktiivi (EL) 2018/1972 artiklis 25 osutatud vaidluste kohtuvälise lahendamise organite kaudu.

Artikkel 4

BERECi võrdlusandmete üleminekuperiood

1. BEREC uuendab ELi-sisest sidet puudutavaid võrdlusandmeid, et need võrdlusandmed kajastaksid tulevikus kindlasti kogu ELi-sisesest sidet. Uuendatud võrdlusandmete aruanne peab olema kättesaadav 2026. aasta oktoobriks.

2. Selleks et võimaldada üleminekuperioodi, saavad teenuseosutajad kuni 1. jaanuarini 2027 kasutada uusimat BERECi aruannet ELi-sisese side võrdlusandmete kohta.

Artikkel 5

Jõustumine

Käesolev määrus jõustub järgmisel päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse kuni 31. detsembrini 2028.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 17. detsember 2025

Komisjoni nimel
president
Ursula VON DER LEYEN